

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการมีมารดาอยู่ด้วยต่อปฏิกิริยาตอบสนองของเด็กวัยก่อนเรียน
ต่อการเจาะเลือดจากหลอดเลือดดำ

ชื่อผู้เขียน นางสาว ชุติมา จินต์วิเศษ

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประคิด	สุจฉายา	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีศนา	สุนทร ไชย	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชวพรพรรณ	จันทร์ประสิทธิ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัชราภรณ์	อารีย์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัตนาวดี	ชอนตะวัน	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการมีมารดาอยู่ด้วยต่อปฏิกิริยาตอบสนองของเด็ก
วัยก่อนเรียนต่อการเจาะเลือดจากหลอดเลือดดำ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กจำนวน 40 คน อายุ 3-6
ปี ที่เข้ารับการรักษาด้วยโรคเฉียบพลัน ที่หอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลพะเยา และ
แพทย์มีคำสั่งให้เจาะเลือดจากหลอดเลือดดำขณะแรกรับ ตัวอย่าง 20 คนถูกสุ่มเข้ากลุ่มควบคุม
และอีก 20 คนเข้ากลุ่มทดลอง ตัวอย่างแต่ละคู่จัดให้เหมือนกันในเรื่องเพศ และช่วงอายุ ข้อมูล
รวบรวมโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และแบบสังเกตพฤติกรรม แบบสังเกตพฤติกรรม ได้รับการ
การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และมีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกตเท่ากับ 0.9 ข้อ

มูลวิเคราะห์หาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมมติฐานทดสอบโดยใช้
ไคสแควร์ การทดสอบค่าที่แบบอิสระ และการทดสอบแมนนวิทนียู ผลการวิจัยพบดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ก่อนการ
เจาะเลือด ตัวอย่างแสดงสีหน้าตกใจกลัว กอดมารดาไว้นั้น ไม่ยอมที่จะนั่งหรือนอนบนเตียง
ตื่นหรือขึ้นตัวไว้ และร้องไห้ ขณะเจาะเลือด ตัวอย่างมีสีหน้าเปลี่ยน หน้าหน้าหนี ร้องเรียกรมารดา
และร้องไห้ และภายหลังเจาะเลือด ตัวอย่างไม่มองหน้าพยาบาล ร้องไห้ และกอดมารดาไว้นั้น

2. เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ไคสแควร์ ไม่
พบความแตกต่างของความถี่ของพฤติกรรมขณะและภายหลังการเจาะเลือด แต่ก่อนการเจาะเลือด
กลุ่มควบคุมแสดงความถี่ของพฤติกรรม ใน 3 พฤติกรรมมากกว่ากลุ่มทดลอง เมื่อมารดาพาเข้าไป
ในห้องรักษาพยาบาล กลุ่มควบคุมตื่น และร้องไห้มากกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
และเมื่อมารดาพานั่งหรือนอนบนเตียงเพื่อเจาะเลือด กลุ่มควบคุมร้องไห้มากกว่ากลุ่มทดลอง
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .0005

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่าก่อนการเจาะเลือดตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในพฤติกรรมทางกาย ($\alpha = .05$) พฤติกรรมทางวาจา ($\alpha = .01$)
และพฤติกรรมโดยรวม ($\alpha = .01$) และในขณะการเจาะเลือดพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ในพฤติกรรมทางวาจา ($\alpha = .04$)

4. พฤติกรรมของเด็กชายและเด็กหญิง ในแต่ละกลุ่ม ไม่มีความแตกต่าง
จากผลการวิจัย ผู้วิจัยเสนอแนะว่าควรให้มารดาอยู่กับบุตร เมื่อบุตรได้รับการเจาะ
เลือดจากหลอดเลือดดำ

Thesis Title Effect of Mothers' Presence on Preschool Children's
Reactions Undergoing Venipuncture

Author Miss Chutima Jinvises

M.N.S. Maternal and Child Nursing

Examining committee

Assist. Prof. Dr.Prakin Suchaxaya	Chairman
Assist. Prof. Prissana Soontornchai	Member
Assist. Prof. Dr.Chawapornpan Chanprasit	Member
Assist. Prof. Dr.Patcharaporn Aree	Member
Assist. Prof. Dr.Ratanawadee Chontawan	Member

Abstract

The purpose of this study was to examine the effect of mothers' presence on preschool children's reactions undergoing venipuncture. The subjects were 40 children, 3-6 years old, who were admitted with acute illness to the pediatric ward of Payoa hospital and were ordered for venipuncture on admission. Twenty subjects were randomly assigned to the control group and the others to the experimental group. The subjects were matched for sex and age. The data were collected through the use of a demographic data form and a behavior observation form. The behavior observation form was examined for

content validity. The interobserver reliability was 0.9. The data were analyzed for frequency, percentage, arithmetic means, and standard deviation. The chi-square, independent t-test, and Mann-Whitney U test were used to test the hypotheses. The findings were :

1. The behaviors of the subjects in both the control and the experimental groups were similar. Before venipuncture, the following behaviors were observed; the subjects appeared frightened, they held their mothers tightly, they refused to sit or lie down, they twisted their bodies to get away from the personnel, and they cried. During venipuncture; a change in their facial expression, face turning, calling for mothers, and crying, were observed. After venipuncture; they did not look at nurses' faces, they cried, and they held their mothers tightly.

2. When comparing the behaviors of the control and the experimental groups using the chi-square, there were no differences in behaviors during and after venipuncture. However before venipuncture; the control group demonstrated more occurrences of 3 behaviors than the experimental group. When the mothers took the subjects into the treatment room, the control group twisted their bodies and cried more than the experimental group at the statistically significant level of .01. When the mothers escorted the subjects to sit or lie down for venipuncture, the control group cried more than the experimental group at the statistically significant level of .0005.

3. A comparison of the total mean scores between the two groups showed statistically significant differences in bodily ($\alpha = .05$), verbal ($\alpha = .01$), and total behaviors ($\alpha = .01$) before venipuncture. Differences were also noted in the verbal behavior during venipuncture ($\alpha = .04$).

4. Behaviors of boys and girls in the experimental and control groups were not different.

From the findings, it is suggested that mothers should be encouraged to be with their children undergoing venipuncture.